

som jeg ikke skal strides videre med Udvalget om.

Naar jeg saa gaar til den anden Side af Sagen, nemlig den Erstatning, der skal haves vedkommende Eier, der undertastes disse Bestemmelser, da har Udvalget ikke set sig i Stand til at fravige sin tidligere Stilling. Smidlertid kan jeg endnu ikke opgive den Betragtning, at de i denne Retning stillede Forslag ikke ere retfærdige, idet det givne Tilskud ikke kommer Alle til Gode. Der er jo her opstillet to Ting. For det Første er der bestemt dette, at, naar der har dannet sig Foreninger med det Formaal at modvirke Tuberkulosen blandt Hornkvæg, saa kunne de faae Udgifterne til Dyrslægetilshyn to Gange aarlig erstattede af Statskassen. Nu siger man saa raast, at Alle ville danne saadanne Foreninger hele Landet over. Men, hvis det er Tilfældet, saa maatte man jo dog langt hellere sige i Loven, at der af Statskassen burde befores en almindelig Dyrslægeundersøgelse hele Landet over een Gang om Aaret. Det tror jeg nemlig vilde være nok. Det vilde ikke føre til større Udgifter for Staten, og saa blev det aldeles betrygget, at Alle kom med. Disse Forslag vilde føre til een Uretfærdighed til, idet jeg overfor Udvalget bestemt tør hævde, at det kun er de Egne, der ligge nærmest ved Samsøfælsmidlerne og nærmest behøvede og bedre Egne, der ville danne disse Foreninger; og de Egne, som trænge haardest, de affides Egne og Alitegnene ude mod Vesterhavet ville ikke danne saadanne Foreninger, thi der er forbundet dermed dels Vanskeligheder, og dels kan det ske af mindre god Omtanke for deres egne Interesser. Der vil altsaa ikke blive dannet saadanne Foreninger. Men naar der i Vædringsforslaget under Nr. 8 er foreslaaet, at Tyre, der stilles til Bedækning for Betaling, og Tyre, som benyttes af Aktieselskaber og Foreninger, skulle undertastes Dyrslægeeftersyn een Gang halvaarlig, og at Attest herom forevises vedkommende Sognefoged eller Politimester, saa er det en let Maade for Kvægavlforeninger og Foreninger, som have dannet sig til at modvirke Tuberkulose, at faae dette Dyrslægeeftersyn frit, medens andre Egne, som omtalt, maa betale, men der er en Uretfærdighed og Ubillighed, som ikke bør findes i en saadan Lov. Det vil føre med sig, at de, der ikke trænge, faae Dyrslægetilshyn frit, medens Andre maa betale derfor. Seg kan ikke paa nogen Maade Andet end anerkjende, at det er rigtigt, at optage en Bestemmelse om, at Tyre skulle undertastes Dyrslægesyn, men jeg mener, at et saadant Tilshyn een Gang om Aaret er nok, og at

det bør ske paa det Offentliges Bekostning. Det er, som jeg før har udtalt, mit Standpunkt overfor dette Spørgsmaal, som jeg ønsker optaget i Loven, og jeg siger, det er rigtigt, at det optages i Loven, men det bør ske paa det Offentliges Bekostning. Saa kan man tage Bestemmelse f. Ex. om, at Dyrslægen skal møde paa et fastsat Sted, og at Tyrene skulle trækkes derhen, for at Udgifterne for Statskassen ikke skulle blive altfor store. Der kan træffes mange Bestemmelser i saa Henseende, saaledes at det ikke bliver uoverkommeligt for det Offentlige at betale denne Udgift, men saa bliver det retfærdigt. Hvad angaar den anden Bestemmelse, der gaar ud paa, at naar Foreningerne, foruden at opfylde ovennævnte Betingelser, tillige erstatte Eieren $\frac{2}{3}$ af tuberkuløse Dyr for Medslagningen tagrede Salgsværdi, da godtgjor Statskassen disse Foreninger Halvdelen af de saaledes aarlig havde Udgifter, saa maa jeg fremdeles være af den Mening, at de, der have tuberkuløse Kreaturer, komme ikke ind i Foreningen. Bestemmelsen rammer ikke der, hvor den skulde ramme; det har Ordforeren allerede bestemt udtalt ved 2den Behandling, idet han med Hensyn til Salgsværdien udtalte, at den skulde forstaaes saaledes, at det var den Sum, som Dyret var tagret for, da man optog det tuberkuløse Dyr i Foreningen, det vil med andre Ord sige, at Bestemmelsen kun kommer til at angaa de Dyr, der faae Tuberkulose, efter at de ere optagne i Foreningen, men der rammer man ikke, hvor man skulde ramme. Vedkommende Forening faaer efter min Mening Pengene til Noget, som de ikke skulde have dem til. Meningen med at udgive Pengene skulde være at modvirke Tuberkulose, men naar tuberkuløse Dyr ikke kunne komme ind i Foreningen, saa rammer man dem ikke. Altsaa alle tuberkuløse Kreaturer udenfor kan man ikke ramme, det har man Udvalgets Udtalelse for, at de skulle ikke optages i disse Foreninger. Det er juldystændig den Mening, jeg har gjort gjældende, at de ville blive udenfor og ikke blive optagne. Det Spørgsmaal er man altsaa nu klar over, jeg forlanger ikke Mere, end her er foreslaaet fra Udvalgets Side, nemlig den Erstatning, her

Rettelse.